

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av 3 a och 3 b §§ lagen om aktiebolaget Fonden för
industriellt samarbete Ab**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att lagen om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab ändras så att statsrådets rätt att ge räntestödsförbindelser till bolaget också gäller lån som upptas under åren 1994—1998, att statlig borgen till säkerhet för betalningen av lån som bolaget upptagit och för uppfyllandet av övriga

avtalade villkor får ställas till utgången av år 1998 samt att maximibeloppet för de lån som borgen får ställas för höjs till 500 milj. mk.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994 och avses bli behandlad i samband med den.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt lagen om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab (291/79) (FINN-FUND) skall bolaget tillsammans med finländska företag främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i de länder som biståndskommittén inom Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har klassificerat som utvecklingsländer genom att styra intellektuella och materiella resurser till utvecklande av industriell och annan ekonomisk företagsverksamhet i dessa länder. Bolaget finansierar gemensamma företag, som grundas i utvecklingsländerna och som är verksamma där, genom att förvärva aktier och andelar i dem, genom att bevilja företagen lån och borgen, genom att finansiera undersökningar och utredningar som ansluter sig till inledandet och utvecklandet av företagsverksamhet samt genom att delta i finansieringen av utvecklingsbanker som är verksamma i utvecklingsländerna eller genom att på annat sätt vidta åtgärder som främjar uppnåendet av ovan nämnda mål. Med stöd av statsrådets beslut i fråga om respektive land kan bolaget idka ovan nämnd verksamhet även i andra länder än sådana som klassificeras som utvecklingsländer.

I början av april 1993 hade bolaget ingått finansieringsförbindelser för sammanlagt 500 milj. mk till 61 projekt. En kraftig finansierings efterfrågan har speciellt inriktats på samföretag som grundas på Finlands närområden.

Enligt 3 a § i den gällande lagen har statsrådet rätt att på de villkor som statsrådet bestämmer till bolaget ge förbindelser om att staten årligen skall betala skillnaden mellan å ena sidan räntekostnaderna för de inhemska och utländska lån som bolaget upptar 1989—1993 och å andra sidan minst den årliga ränta som riksdagen bestämmer i samband med behandlingen av statsbudgeten. Förbindelsen om betalning av räntestöd kan även ges beträffande lån som upptas för återbetalning av lån som avses ovan. Räntestöd betalas under en tid av högst 15 år. Statsrådet har dock rätt att av särskilda skäl förlänga denna tid.

Med stöd av bemyndigandet har en räntestödsförbindelse getts för de lån om 20 milj. mk och 20 milj. US-dollar som bolaget upptagit under åren 1991 och 1992. Av det senaste nämnda lånet omfattas 16,5 miljoner dollar av räntestödet. För det först nämnda lånet hade drygt 2 milj. mk betalats i räntestöd vid utgången av år 1992.

När räntestödssystemet utformades var må-

let att en del av bolagets penningbehov kunde täckas genom inhemsk och utländsk upplåning på marknadsvillkor. Systemet ansågs göra bolagets finansiella struktur mångsidigare. I praktiken har räntestödssystemet konstaterats vara ett fungerande och för staten fördelaktigt system, speciellt när anslagen för utvecklingssamarbete minskar. Därför föreslås att rättigheten att ge räntestödsförbindelser enligt 3 a § 1 mom. skall utsträckas att gälla också lån som bolaget upptar under åren 1994—1998. Trots att bolaget kan vara verksamt också i andra länder än utvecklingsländer är avsikten att rättigheten att bevilja räntestöd enbart används till lån som upptagits för att finansiera utvecklingssamarbete.

Enligt 3 b § 1 mom. har statsrådet rätt att utan krav på motsäkerhet och i övrigt på de villkor som statsrådet bestämmer ställa statlig proprieborgen till säkerhet för betalningen av de inhemska och utländska lån som bolaget upptagit och för uppfyllandet av övriga avtalade villkor. Ovan nämnda lån får samtidigt vara utestående till sammanlagt högst 150 milj. mk. Borgen kan ställas till utgången av år 1993.

FINNFUND har hittills inte utnyttjat möjligheten att få statlig borgen till säkerhet för de inhemska och utländska lån som bolaget upptagit. Att bibehålla systemet med borgen också i framtiden är dock motiverat, bl.a. med tanke på det rådande ekonomiska läget. På grund av att bolagets verksamhet utvidgas borde maximibeloppet för de lån som berörs av borgensförbindelsen höjas. Det föreslås därför att statlig proprieborgen till säkerhet för betalningen av de inhemska och utländska lån som bolaget upptagit och för uppfyllandet av övriga avtalade villkor får ställas till utgången av år 1998 och att ovan nämnda lån får vara utestående samtidigt till sammanlagt högst 500 milj. mk.

2. Propositionens verkningar

2.1. Ekonomiska verkningar

Enligt FINNFUND:s verksamhets- och eko-

nomiplan beräknas bolaget årligen upplåna 70 milj. mk på kapitalmarknaden under åren 1993—1998. För dessa och för redan befintliga lån beräknas behovet av räntestöd årligen uppgå till 10—22 milj. mk. Enligt planen omfattas 70 % av all ny upplåning av räntestöd från år 1995. Maximibeloppen för de lån som räntestödsförbindelse kan ges för bestäms årligen i samband med behandlingen av statsbudgeten.

Om den inverkan som instrumenten för räntestöd och statlig borgen har på näringslivet kan man konstatera att genom dem möjliggörs FINNFUND:s finansiella och övriga stöd för den nödvändiga internationaliseringen av Finlands näringsliv på ett sunt och långsiktigt sätt, vilket tillgodoser både Finlands och mottagarländernas ekonomi och utveckling.

FINNFUND:s investeringsbeslut baserar sig på efterfrågan och stöder på detta sätt företag av alla storlekar på lika villkor när de söker sig till utvecklingsländer. I de nyinvesteringar som inriktas på närområdena har den proportionella andelen små och medelstora företag betonas.

2.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

Det räntestöd som bolaget får har ingen direkt inverkan på förvaltningskostnaderna eller på bolagets organisation.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid utrikesministeriet.

4. Ikraftträdande

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1994. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1994.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 3 a och 3 b §§ lagen om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 3 a § 1 mom. och 3 b § 1 mom. lagen den 9 mars 1979 om aktiebolaget Fonden för industriellt samarbete Ab (291/79), sådana de lyder i lag av den 18 november 1988 (963/88), som följer:

Gällande lydelse

3 a §

Statsrådet har rätt att på de villkor som statsrådet bestämmer till bolaget avge förbindelser om att staten årligen skall betala skillnaden mellan å ena sidan räntekostnaderna för de inhemska och utländska lån som bolaget upptar 1989—1993 och å andra sidan minst den årliga ränta som riksdagen bestämmer i samband med behandlingen av statsbudgeten. Riksdagen beslutar årligen i samband med behandlingen av statsbudgeten om maximibeloppet för de lån som förbindelse kan avges för.

3 b §

Statsrådet har rätt att utan krav på motsäkerhet och i övrigt på de villkor som statsrådet bestämmer ställa statlig proprieborgen till säkerhet för betalningen av de inhemska och utländska lån som bolaget upptagit och för uppfyllandet av övriga avtalade villkor. Här nämnda lån får samtidigt vara utestående till sammanlagt högst 150 000 000 mark. Borgen kan ställas till utgången av 1993.

Förslagen lydelse

3 a §

Statsrådet har rätt att på de villkor som statsrådet bestämmer till bolaget ge förbindelser om att staten årligen skall betala skillnaden mellan å ena sidan räntekostnaderna för de inhemska och utländska lån som bolaget upptar 1994—1998 och å andra sidan minst den årliga ränta som riksdagen bestämmer i samband med behandlingen av statsbudgeten. Riksdagen beslutar årligen i samband med behandlingen av statsbudgeten om maximibeloppet för de lån som förbindelse kan ges för.

3 b §

Statsrådet har rätt att utan krav på motsäkerhet och i övrigt på de villkor som statsrådet bestämmer ställa statlig proprieborgen till säkerhet för betalningen av de inhemska och utländska lån som bolaget upptagit och för uppfyllandet av övriga avtalade villkor. Här nämnda lån får samtidigt vara utestående till sammanlagt högst 500 000 000 mark. Borgen kan ställas till utgången av 1998.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1994.